

[Indenrigsministeren.]

kom man til at betale i forøget Rentebyrde. Det har i stor Udstrækning været Tilfældet, og det er bl. a. det, der har bevirket, at Venstre i Sognekommuner, hvor de har haft Flertallet og Indfyldelse paa, hvordan Skatteudskrivningen skulde foregaa, i stor Udstrækning har holdt Skatten paa de faste Ejendomme. Dertil vil jeg gerne føje, at det ærede Medlems Parti har for nylig haft Regeringsmagten, og da havde de vel haft en Mulighed for at gennemføre et saadant Forslag, hvis de havde fundet det forsvarligt, men naar de ikke gjorde det, gaar jeg ud fra, at det bl. a. hang sammen med, at de var vidende om, at dette Spørgsmaal sammen med andre store og vigtige Skatteproblemer for Tiden behandles i en sagkyndig Kommission paa en grundig og dybtgaaende Maade, og at disse Spørgsmaal er af saa stor økonomisk Rækkevidde, at det ikke er forsvarligt at gennemføre noget uden nærmere at undersøge, hvilke Konsekvenser det medfører.

Det var Venstregeringens Begrundelse, at man ikke paa et Tidspunkt, hvor Skattekommissionen har disse Ting til Behandling, kan tage dette Spørgsmaal ud og gennemføre et isoleret Forslag, og det er ogsaa den nuværende Regerings Begrundelse for, at vi ikke paa dette Tidspunkt kan medvirke til Gennemførelse af et Forslag som det, der her er forelagt. Dertil kan for øvrigt føjes, hvad det ærede Medlem Hr. Victor Larsen gjorde opmærksom paa, at Tidspunktet er højst uheldigt valgt. Man kan ikke paa et Tidspunkt, hvor Kommunerne har fastlagt Skatteudskrivningen, give sig til at gennemføre noget, som vil medføre, at hele dette Arbejde skal laves om. Jeg tror ikke, at Spørgsmaalet er mere presserende end, at vi kan afvente Skattekommissionens Indstilling. Jeg gaar ud fra, at det ikke varer saa forfærdelig mange Maaneder, før vi faar en Indstilling fra Skattekommissionen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Arnth Jensen): Det glæder mig, at der i de fleste Taler og ogsaa i den højtærede Ministers har været en vis Sympati for en Lettelse af Amtsbeskatningen. Man vil vel ikke gaa den Vej, vi har foreslaaet, men man ønsker hellere at prøve paa gennem direkte Statsstilskud at lette Byrden. Saa kan man naturligvis sige, at det er lige meget, hvordan Pengene kommer, bare Lettelsen kommer, og det er i hvert Fald Toner, som vi hører med en vis Tilfredshed.

Naar man har talt om dette med Ret

og Pligt, saa vil jeg sige, at der er en Ting, man ikke maa glemme, og det er dette, at Amtskommunerne er det eneste Sted, hvor man ikke gør Stemmeretten afhængig af en personlig Ydelse, og der er det at sige, at hvis den Stemmeret udnyttes helt og fuldt, saa kunde det tænkes, at de, som ikke har nogen Pligt, men kun har Ret, vilde kunne blive et Flertal, som paa andres Bekostning uden videre stadigvæk lod Byrderne vokse. Derfor er det, jeg synes, at den milde Vej, som vi har foreslaaet — og det er en mild Vej, naar vi kun siger, at Halvdelen af det overskydende Beløb i Forhold til 1937 skal lægges ud paa den almindelige Personbeskatning —, er at foretrække.

Saa har der været talt om de forskellige Principper, der har gjort sig gældende, og et af dem, som den højtærede Minister var inde paa, og som ogsaa det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen og det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) nævnte, var dette, at hvis man gik hen og lettede Amtsskatterne, saa fjernede man en Prioritet, og saa vilde Ejendomspriserne stige. Jeg forstaaer ikke rigtig denne Tale om, at Amtsbeskatningen skulde være en Prioritet, for hvis det er saadan, at det er Uret at røre ved denne Prioritet, naar den er høj, er det saa ikke Uret, hvis det offentlige stadig væk lægger nye Skatter paa og Prioriteten vokser? Hvad vil man gøre over for den Uret? Det taler man aldrig nogen Sinde om. Og naar det siges, at Priserne, hvis Skatten lempes, vil stige yderligere, saa vil jeg svare, at jeg ved ikke, hvor man har det Bevis. Jeg ved, at man taler om det, men jeg ved ikke, hvorfra man har det, for hvis det virkelig er saadan, saa maa Staten i hvert Fald gaa i Forvejen, gaa i Spidsen, og saa vil jeg gerne spørge: Er det da saadan, naar man vurderer Jord til Ejendomsskyld og Grundværdi ved de aarlige Vurderinger, at man siger: Dèr, hvor der er en lav Beskatning, maa Vurderingen stige, dèr maa den højere og højere op, og dèr, hvor der er en høj Beskatning, maa den ned? Det har jeg aldrig nogen Sinde set. Dèr gaar man den Vej, at man vurderer efter Bonitet o. s. v., dèr er man aldrig nogen Sinde gaaet den anden Vej, som man her har talt om.

Det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen siger, at man vil være ked af at faa nye personlige Skatter. Ja, det er vel kun i Ungdommens Vaar, at man maaske kan være glad for at faa en Skat, ellers er der vel ingen, der er glad ved Skatter, og jeg tror heller ikke, at Ejendomsbesidderne er glade for at faa højere Ejendomsskatter, saa det Argument kan man ikke bruge.